

Farní

zpravodaj

2 / 2022

Farnost Štramberk

Drazí farníci,

jelikož se blíží období zasloužených prázdnin a dovolených, tak Vám přeji, abyste si odpočinuli od starostí školních i pracovních a načerpali novou sílu na další poprázdňinové a podovolenkové období. Samozřejmě zdrojem veškeré síly je Bůh. Obracejte se v té věci také na Něho. Ať Vám dá novou sílu nést těžkosti života. Na vašich dovolených a samozřejmě s tím spojených cestách ať Vás Bůh chrání a dá Vám své požehnání a potřebnou milost. Nepřestávejme pak dále prosit o tolik potřebný světový mír, také o mír a pokoj v rodinách, a zvláště na válkou sužované Ukrajině.

o. Vladimír

PŮSOBÍ DUCH SVATÝ I DNES?

Drazí farníci.

S velkým úžasem jsem se nedávno zastavil a říkám si: „takhle působí Duch svatý, tímto způsobem se Duch svatý zviditelňuje, zosobňuje“. A cože mě to vedlo k tomuto mému zastavení? Byl to prožitek spojený s tvorbou a produkcí pásma k blahoslavenému Carlu Acutisovi.

Bůh působí v životě každého z nás, na tom se asi všichni shodneme. Není to tak dávno (konkrétně 24.11.2016), kdy Bůh zasáhl do života naší rodiny tím, že mě a mého syna Martina, doslova vyvedl z temnoty

smrti zpět do života. Naší odpovědí na tuto přijatou Boží milost byly tři běhy Alfa kurzů (pro dospělé), pořádané v Kopřivnici a z těchto Alfa kurzů vznikly později Evangelizační buňky – dílko Bohem velmi požehnané a naplněné.

Další velký Boží zásah v naší farnosti se odehrál v období od 11.9.2018 a dále v rodině Tomáše Sochy, kdy dobrý Bůh vykonal zázrak vzkříšení a navrácení zraku naší milé Marianne, a odpovědí na tento Boží čin byly Alfa kurzy pro mladé pořádané pro zpěváky ze scholy a okolí. V průběhu společného setkávání mladí přátelé vytvořili živé společenství a prohloubili svůj vztah k Bohu a postupně také probíhal nácvik pásma k blahoslavenému Carlovi Acutisovi.

A jak vlastně vzniklo výše vzpomínané pásmo?

Tomáše Sochu napadlo využít potenciál talentovaných žáků ZUŠ Buriana z Kopřivnice a zároveň těmto žákům dát možnost projít Alfa kurzem pro mladé, který je velmi zdařile zpracován formou videí přerušovaných diskusí ve skupinkách pod vedením moderátorů nad daným tématem. Vstoupil tedy v jednání s centrem pro pořádání alfa kurzů v ČR v Praze, poprosil o přímluvnou modlitbu evangelizační buňky, oslovil konkrétní žáky ZUŠ, našel v týdnu den, který by vyhovoval cca třiceti lidem, že v daný čas mají chuť a ochotu se po dobu tří měsíců se scházet, našel a oslovil pár nadšených lidí, kteří do tohoto projektu byli ochotni jít s ním a postupně vytvořili pásmo o Carlu Acutisovi.

Co napsat závěrem. Že náš dobrý Bůh z ničeho tvoří nové věci, používá k tomu nás, pokud se chceme nechat použít, a jak řekli mnozí, kteří shlédli pásmo o blahoslaveném Carlu Acutisovi, je to kus nebe na zemi!

Karel Váňa

FARA A CO DÁL

Jak jistě víte, některé části fary nejsou v dobrém technickém stavu, například střední část střechy a některé části fary jsou i z tohoto důvodu nyní nevyužité. Abychom faru jen neflikovali, ale opravili ji pořádně, vznikla z farní rady skupina farníků, která začala připravovat projekt na celkovou rekonstrukci a budoucí využití celé fary. Nyní se vybírá projektant, který by vytvořil architektonickou studii na využití fary. Pokud máte zájem se podílet na této přípravě budoucího využití fary, můžete kontaktovat o. Vladimíra, aby vás zapojil do další komunikace.

Dominik David

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
<u>Sbírky na potřeby farnosti</u>		
- duben	13 130,- Kč	4 164,- Kč
- květen	13 365,- Kč	4 580,- Kč
- červen	12 378,- Kč	5 800,- Kč

<u>Diecézní sbírky</u>	Štramberk	Závišice
- sbírka na celostátní setkání mládeže	9 638,- Kč	4 945,- Kč
- sbírka na opravu chrámů ve Svaté zemi	6 162,- Kč	8 149,- Kč
- sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům	9 646,- Kč	6 667,- Kč
- sbírka na Diecézní charitu	12 925,- Kč	6 055,- Kč

Za Vaše dary Pán Bůh zaplatí.

UPLYNULÉ AKCE

Fotbalový turnaj ministrantů děkanátu Nový Jičín 2022

Začátkem května roku 2022 se ozval telefon s žádostí zdravotní služby při fotbalovém utkání ministrantů. Posvátná chvíle, kterou naše rodina prožila s panem o. Vladimírem Zelinou se stala nesmazatelnou a jeho přání bylo předem splněno.

Před měsícem mé vybavení léky a zdravotnickým materiálem putovalo na Ukrajinu s jednou matkou, která se vracela za rodinou do místa bojů. Lékařskou brašnu s léky a lékařským materiálem poskytla Ambulance dětského lékaře na Štramberku.

Dne 14. 5. 2022 v 7.30 hodin jsem se setkala s organizátory turnaje před sportovní halou ABC v Novém Jičíně. Před zahájením turnaje byly děti rozděleny do mladší a starší kategorie. Každé družstvo mělo své vedení. Z mé strany hluboká poklona všem těm, kteří věnují svůj čas dětem.

Družstva ministrantů se seřadila k slavnostnímu nástupu. Pan o. Dušan Zelina se ujal mikrofonu a společnou modlitbou OTČE NÁŠ a ZDRÁVAS MARIA byl turnaj zahájen. Pan o. Vladimír Zelina přebral osobní kontakt s vedoucími družstev. Během turnaje dvojici kněží doplnil o. Jakub Vavrečka, který přišel podpořit zúčastněné malé i větší sportovce. Hraje se podle schématu tabulky vyvěšené na stěně. Postupně se do tabulky zapisovaly výsledky jednotlivých her.

Já lékař jsem se usadila na lavičku, kolem mě postávali rodinní příslušníci. Koučové oddílů podávali rady dětem během všech utkání. Byla jsem překvapená sportovní úrovní hry, čekala jsem hordu dětí kolem míče, ale dívala jsem se na sportovní výkon. Hrál se rychle, ale bez agresivity a čestně. Má brašna dlouho zůstala plná. Až ke konci

turnaje jsem ošetřila jedno odřené koleno a distorsi palce ruky – únava již trochu zapracovala.

Měla jsem se královsky, dostala jsem velký pytlík čokoládových bonbonů, v době oběda kávu, párek v rohlíku. Atmosféra turnaje byla naplněna pohodou, radostí z pohybu a ze setkání.

Turnaj skončil, tabulka výsledků byla plná. Družstva se seřadila k slavnostnímu ukončení turnaje ministrantů. Ti, co byli nejlepší si odnášejí poháry a medaile, ale ve skutečnosti zvítězili všichni. Všichni zúčastnění vytvořili krásný den, plný zážitků, férového sportovního klání, vše s BOŽÍM POŽEHNÁNÍM.

Jana Machovská

POZVÁNKY

Škola partnerství 2022/2023

Centrum pro rodinu a sociální péči nabízí další ročník ŠKOLY PARTNERSTVÍ. Obsahem kurzu není pouze vzdělávání, ale také možnost vytvořit společenství mladých s podobnými zájmy nebo sdílet vzájemně své názory na různé podněty.

Kurz se skládá z pěti víkendových setkání, která na sebe vzájemně navazují. Mezi probíranými tématy naleznete např.:

- Co si přinášíme z původní rodiny
- Komunikace
- Budování důvěry ve vztahu
- Rozumné řešení konfliktů
- Mezi domovem a kariérou
- Finanční hospodaření rodiny
- Etické otázky související s předáváním života
- Přijetí dítěte

Přihlásit se mohou nesezdané páry, které uvažují o vstupu do manželství, třeba i v delším časovém horizontu. Doporučená věková hranice je 18-35 let. Víkendy budou probíhat na Diecézním středisku pro mládež – ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Termíny: 14.–16. 10., 25.–27. 11., 27.–29. 1., 3.–5. 3., 21.–23. 4.

Více informací naleznete zde:

<https://www.prorodiny.cz/centrum-pro-rodinu-a-socialni-peci/aktuality/skola-partnerstvi-2022-2023/>

KATOLÍK SE MÁ MÍCHAT DO POLITIKY

Existuje rozšířený zvyk nadávat na vládu a kritizovat, co se nedaří. Vládci jsou možná hříšníci, my však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor, promluvit i opravit, neboť všichni musíme mít účast na společném dobru. Častokrát jsme slyšeli, že dobrý katolík se nemíchá do politiky. To však není pravda a není to dobrá cesta.

Katolíci – mají – projevovat zájem o politiku

Vládci nesmí postrádat pokoru a lásku a občané – zejména pak katolíci – mají projevovat zájem o politiku. Toto téma rozvinul papež František ve své homilii (16.9.2013), při které rovněž vyzval k modlitbě za státní představitele.

Evangelium o setníkovi, který pokorně a s důvěrou žádá o uzdravení svého služebníka, spolu s listem sv. Pavla Timotejovi, ve kterém vybízí k modlitbě za vládce, papeže podnítily k „reflexi nad službou úřední moci“. Vládce „musí milovat svůj lid. Pokud jej totiž nemiluje, nemůže vládnout, nýbrž nanejvýš vnášet trochu řádu a pořádku“. Papež připomněl krále Davida, který zhřešil sčítáním lidu a žádá Pána, aby potrestal jeho samého, a nikoliv lid. Dvěma vládcovými ctnostmi jsou totiž láska k lidu a pokora, zdůraznil papež.

Nelze vládnout bez lásky k lidu a bez pokory! Každý muž a každá žena, kteří se mají ujmout vlády, si musí položit následující dvě otázky: Miluji svůj národ, abych mu lépe sloužil? Jsem pokorný a vyslechnu různá mínění, abych zvolil nejlepší cestu? Pokud si tyto otázky nepoloží, jejich vláda nebude dobrá. Vládce – muž či žena, který miluje svůj lid, je pokorný.

Každý z nás je zodpovědný za své vládce

Apoštol Pavel naopak vyzývá ty, kteří jsou vládě podřízeni, aby „konali modlitby za všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný“. Občané nesmí ztrácet zájem o politiku.

Nikdo z nás nemůže prohlásit: „To se mne netýká, protože vládnou ti druzí...“. Nikoliv, jsem zodpovědný za jejich vládu a musím se co nejvíce vynasnažit, aby vládli dobře. Musím se také co nejvíce účastnit politického života, nakolik je to pro mne možné. Podle sociální nauky církve je politika jednou z nejvyšších forem milosrdné lásky, protože je to služba obecnému dobru. Nemohu si tedy před ní umýt ruce. Každý z nás jí musí něco věnovat.

Existuje rozšířený zvyk nadávat na vládu a kritizovat, co se nedaří, podotkl papež. „Posloucháte zprávy v televizi – a politiky tam jen bijí holí. Čtete noviny – a také tam o nich mluví špatně a stále proti nim“. Vládci jsou možná hříšníci, tak jako David, připustil Svatý otec. My však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor, promluvit i opravit, neboť všichni musíme mít účast na společném dobru. „Častokrát jsme slyšeli, že dobrý katolík se nemíchá do politiky“, pokračoval papež František. „To však není pravda a není to dobrá cesta.“

Dobrý katolík se míchá do politiky

Dobrý katolík se míchá do politiky a vnáší do ní to nejlepší ze sebe sama, aby vládnoucí mohl vládnout. Co nejlepšího však můžeme vládcům nabídnout? Modlitbu! Tedy to, co uvádí sv. Pavel: „Modlete se za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc.“ Namítnete: "Ale jak se mohu modlit za toho špatného člověka, který musí skončit

v pekle"...Modli se něj nebo za ni, aby mohli dobře vládnout, aby milovali svůj lid, sloužili mu a byli pokorní. Křesťan, který se nemodlí za své vládce, není dobrý křesťan. Řeknete – Otče, jak se mám modlit za tohoto člověka, se kterým to není v pořádku. Modli se za něj, aby se obrátil! Ale modli se! To ti neříkám já, ale svatý Pavel. Je to Boží Slovo.

„Dávejme tedy to nejlepší, co máme – nápady, podněty, avšak zejména modlitbu. Modleme se za naše vládce, aby nás dobře spravovali, aby vedli naši vlast, náš národ a také celý svět kupředu, aby vládl mír a společné dobro“, zakončil papež František ranní kázání v kapli Domu sv. Marty.

Zpracováno podle webu České sekce Radio Vaticana

<https://www.pastorace.cz/clanky/katolik-se-ma-michat-do-politiky>

A jak je to s politikou ve Štramberku?

Kolik křesťanů se angažuje v politice ve Štramberku? Jen někoho kritizovat, není podle mého názoru ta účast, kterou má na mysli papež František. Nemyslím, že je nutné hned být členem zastupitelstva. Angažovat se, je možné i v rámci komisí. Na to není potřeba být napsaný na nějaké kandidátce nebo být členem politické strany. Tady stačí pouze chuť se zapojit. Toto je čistá forma pomoci, tak jak o ní píše papež František. Právě v komisích je ten prostor, kde můžete svobodně vyjadřovat své názory a klidně i kritiky na dění ve městě. Zároveň je zde i ten prostor, kde dění ve městě můžete ovlivnit. Obětovat jednou měsíčně několik hodin přípravě a aktivní účasti na komisi. Jelikož v září budou volby, budou se po nich znovu ustavovat komise, a to je ta ideální příležitost, jak se do dění ve Štramberku zapojit. Vládcí jsou možná hříšníci, my však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor, promluvit i opravit, neboť všichni musíme mít účast na společném dobru.

Dominik David

O POKOŘE

Vnější pokora se zakládá na tomto:

- 1) Nechválit se před lidmi dobrými činy a úspěchy, nepovídat o svých dobrých vlastnostech, ale ani o chybách, neopakovat to, co dobrého o nás říkají druzí.
- 2) Ukrývat své dobré skutky, almužny, modlitby, pokání, dobrodiní prokázané bližnímu nebo skryté milosti, které nám Bůh udílí.
- 3) Netěšit se z pochval, ale pouze samému Bohu připisovat skutek, kvůli kterému nás lidé chválí; je dobré stočit rozmluvu na jiné téma, abychom přerušili pochvalu.
- 4) Nemluvit o sobě ani zle, ani dobře. Jsou lidé, kteří o sobě často mluví špatně, aby je ostatní chválili. To je falešná pokora. Nic o sobě nemluvte a buďte hluboce přesvědčeni, že jste ubozí a že Bůh vás na tomto světě ponechává pouze ze soucitu.
- 5) Nikdy se nehádat se sobě rovnými; je třeba ustoupit, pokud to dovoluje svědomí. Ať se nám nezdá, že pravda je vždy na naší straně. Což se často nemýlíme? Pouze člověk plný pýchy chce vždy stavět na svém.
- 6) Nebýt smutný, když nás druzí haní – to by svědčilo o nedostatku pokory. Po vzoru krále Davida (srv. Ž 8,5) je třeba děkovat Bohu, když nám lidé odplácí za dobro zlem.
- 7) Po vzoru Ježíše Krista, který byl naplněn trpělivostí nebo po vzoru apoštolů, kteří se radovali, že mohou trpět z lásky ke Spasiteli, je třeba radostně snášet útlak a znevažování, protože to bude naším štěstím a nadějí v hodině smrti.
- 8) Nezavádět se viny a neospravedlňovat se, jestliže jsme se dopustili činu hodného napomenutí. Obyčejně se lidé v takových případech

utíkají ke lžím a výmluvám. Kdyby nás nesprávně posuzovali, starejme se především, jestli tím neutrpí chvála Boží.

9) Vyhybat se tvrdým řečem a chovat se skromně.

Na čem spočívá vnitřní pokora?

1) O sobě smýšlet pokorně, v srdci sami sebe nevychvalovat a být hluboce přesvědčeni, že podle učení Ježíše Krista (srv. J 15,5) bez milosti nemůžeme nic udělat dobře; bez ní nedokážeme dokonce ani jméno Ježíše správně říci (srv. 1 Kor 12,3).

2) Nedělat si těžkou hlavu z toho, když druzí vidí naše chyby, protože právě tehdy máme příležitost pokořit se.

3) Být spokojeni s tím, co dostáváme, a netrápit se tím, že druzí jsou bohatší, schopnější a ctnostnější.

4) Podřizovat se vůli a posudkům jiných, jestliže to není proti našemu svědomí. Člověk opravdu pokorný připomíná mrtvolu, která se nehněvá, když se jí křivdí, ani se neraduje z toho, že ji chválí.

Litanie o pokoru

Ježíši tichý a pokorný srdcem, vyslyš mě! A učiň moje srdce, podle srdce svého.

Od touhy, abych byl vážený – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl oslavovaný – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl milovaný – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl středem pozornosti – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl chválen – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych měl přednost před jinými – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl tázán o radu – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, aby se souhlasilo s mými názory – osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, aby lidé chápali a uznávali mou vůli – osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, abych nebyl pokořován – osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, aby mnou lidé neopovrhovali – osvobod' mne Ježíši.
Od bázně, aby mne lidé od sebe neodháněli – osvobod' mne Ježíši.
Od bázně, abych nebyl tupený -osvobod' mne Ježíši.
Od bázně, abych nebyl opomíjený – osvobod' mne Ježíši.
Od bázně, abych nebyl zesměšňovaný – osvobod' mne Ježíši.
Od bázně, aby se mnou lidé zacházeli nespravedlivě – osvobod' mne Ježíši.

Abych si nikdy nemyslel, že jsem lepší, než druzí, viděl vždy nejprve trám ve svém oku a potom třísku v oku svého bratra – Pane, smiluj se.

Abych viděl, že můj dluh vůči Bohu je vždy větší než to, co dluží můj bratr – Pane, smiluj se.

Abych se necítil nadřazeným nad druhého, že bych nesnesl jeho bratrskou kritiku a přestal s ním rozmlouvat – Pane, smiluj se.

Abych dokázal, když jsem se s někým pohádal, udělat jako první krok ke smíření – Pane, smiluj se.

Aby jiní rostli ve vážnosti a já abych byl umenšován – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Aby jiní byli milováni více než já – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Aby se jiní uplatňovali a já, abych byl odstrkován – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Aby jiní byli chváleni a já zůstal nepovšimnutý – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Aby se jiným dávala přednost přede mnou – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Aby se jiní stávali více svatými, nežli já- jen, když se já stanu natolik svatým, nakolik mohu – Ježíši, dej mi milost, abych potom toužil.

Dej, abych se stále umenšoval a Tys, Ježíši, rostl. Amen

Z kázání sv. Jana Maria Vianneye

<https://www.farnost-jesenik.cz/2019/05/07/o-pokore/>

MODLITBA MATKY VŠECH NÁRODŮ

Pane Ježíši Kriste, Synu Otce,
sešli nyní na zem svého Ducha.

Dej, ať Duch Svatý přebývá v srdcích všech národů,
aby byly uchráněny od zkaženosti, neštěstí a války.

Kéž je Matka všech národů, *blahoslavená Panna Maria*,
naší Přímľuvkyní.

Amen.

Dne 31. května 1996 povolil biskup z Haarlemu Mons. H. Bomers spolu s tehdejšíím pomocným biskupem Mons. J. Puntem, v souladu s Kongregací pro nauku víry, veřejné uctívání Panny Marie pod titulem Matka všech národů*.

Pod tímto titulem se Panna Maria v letech 1945-1959 zjevovala v Amsterdamu prosté ženě Idě Peerdeman a opakovaně jí přitom dávala najevo svoje přání, aby ji všichni poznali a milovali jako „Ženu všech národů“ nebo „Matku všech národů.“ V prorocké vizi důrazně poukazuje na situaci v Církvi a ve světě v dnešní době. Ve svých poselstvích zjevuje Panna Maria plán, kterým chce Bůh skrze Matku zachránit svět. Proto dává lidem a národům tuto modlitbu a tento obraz.

Obraz ukazuje Matku všech národů, jak stojí na zeměkouli, prozářená Božím světlem vycházejícím z kříže jejího Syna Vykupitele, se kterým je nerozlučně sjednocená. Z rukou Panny Marie vychází tři paprsky: paprsek milosti, paprsek vykoupení a paprsek pokoje. Zprostředkovává je všem, kteří ji jako Přímľuvkyni o to prosí. Stádo ovcí okolo zeměkoule symbolizuje národy celého světa, které nenajdou pokoj, dokud nepohlédnou na kříž, středobod tohoto světa.

Matka všech národů nadiktovala vizionářce krátkou, ale mocnou modlitbu, aby nás uchránila před zkažeností, hrozícím neštěstím

a válkou. „Národy tohoto světa, vězte přece, že stojíte pod ochranou Matky všech národů! Vzápětí ji jako Přímiluvkyni, prostě ji, aby odvrátila všechny katastrofy! Prostě ji, aby z tohoto světa vyhnala zkaženost. Ze zkaženosti pochází neštěstí, ze zkaženosti pocházejí války. Mou modlitbou máte prosit, aby se tomuto všemu zabránilo. Vy nevíte, jak mocná a významná je před Bohem tato modlitba!“ (31.05.1955)

Panna Maria prosí, aby se každý z nás tuto modlitbu alespoň jednou denně pomodlil. „Ujišťuji tě, že svět se změní.“ (29.04.1951) Jako Matka všech národů byla poslána Otcem a Synem, aby přinesla světu jednotu a pokoj a „aby tímto titulem a touto modlitbou mohla osvobodit svět od velké světové katastrofy.“ (10.05.1953) Proto Matka všech národů důrazně prosí o velkou světovou akci, o šíření její modlitby a jejího obrazu. „Podílejte se na tom všemi svými prostředky a starejte se o šíření každý svým vlastním způsobem!“ (15.06.1952)

*informace k církevnímu stanovisku: www.de-vrouwe.info

O DESETI DRUŽIČKÁCH...

Co byste sestry a bratři udělali, kdybyste byli pozdě přichozím ženichem a slyšeli tlouct těch pět děvčat na dveře. Nebylo by vám jich líto? Otevřeli byste? „Pojďte dál, už jsem se na vás těšil!“ Jak by se vám líbil tento závěr? Potvrdil by obraz o dobrotivém Bohu, který je milosrdným otcem a vyhlíží zbloudilého syna, zbloudilou dceru. Kromě toho známe evangelní: „Prostě a dostanete, tlučte a otevřete se vám“. Jenomže tento happy-end se v podobenství nekoná.

Nebo druhý pokus: ženich slyší klepání na dveře a nechá si vyprávět celou událost s olejem. Pak se jich ptá: „Proč jste se s nimi nepodělily?“ „Nestačilo by ani nám, ani jim!“ Nato ženich odpovídá: „Není sdílení mnohem důležitější než světlo?“ Pak otevře dveře, pošle těch pět, co se nedokázaly podělit pryč a pozve na svatební oslavu jiné. Také tato varianta je sympatická: připomíná nám příběh o milosrdném

samaritánovi ochotném se postarat o nuzného, a slova z evangelia: „tomu, kdo tě prosí dej, a od toho, kdo si chce od tebe půjčit, se neodvracej." Náš příběh je ale tvrdý a nemilosrdný. Ženich v jeho závěru říká: „Amen, pravím vám: neznám vás."

V životě jsou situace, kdy zjistíme, že je pozdě – když jsou dveře zavřeny a klepat je zbytečné. Člověk stojí, hledí a nechápe, možnost pomoci hledajícímu, možnost podat ruku, možnost poděkovat rodičům, možnost něco napravit – od jedné určité chvíle je tato možnost nenávratně pryč. Kdo přijde pozdě, toho potrestá život sám. Existuje takové pozdě i ve vztahu k Bohu? Zřejmě ano, a jistě i před tím, než se poslední velké dveře zavřou. Jako věřící můžeme být těmi pošetilci, kteří prohrají budoucnost, protože zanedbávají přítomnost!

Který je ten rozhodující okamžik pro mne, pro církev a společnost ve které žijeme?

To nevíme, každý okamžik může nabýt nepředvídatelného významu. Každý „nyní" je semeno k setí, které bezúspěšně zajde anebo přinese bohatou úrodu. Být připraven, znamená žít v přítomném okamžiku, uchopit jej, vychutnat nebo vytrpět. Být připraven, neznamená jenom očekávat velkou událost či poslední hodinku. Spíše žít v připravenosti přítomnou chvílí. Být připraven, znamená neprospat dnešek, a tak vyhrát zítřek. Přítomnost má proto tak velký význam, neboť do ní proniká Boží budoucnost. Protože Absolutno přišlo do relativna, získalo relativno absolutní význam.

Roky, co mi vzal čas, nejsou mé. Roky, co budou darovány, nejsou mé. Můj je okamžik a na ten chci dávat pozor, a tak je můj ten, který čas i věčnost vytvořil. (Andreas Gryphius +1664)

Cílem podobenství o deseti pannách není podněcovat strach před zavřenými dveřmi, ale pozvat všechny k vědomému životu. „Nauč nás počítat naše dni, abychom našli moudrost srdce".

V čem spočívala moudrost těch pěti rozumných?

Měly s sebou olej, věděly, co je čeká. Pro církevní otce byl olej, který panny sebou měly, víra a oheň je láska, kterou se živi vztah k Bohu a k lidem. Bez ní by bylo vše jenom kulisou, jako lampa bez oleje a ohně, zbytečné jako mokrá sirka. Moudré ženy počítaly s čekáním, s časem, dokonce s příchodem noci, s očekáváním přicházejícího, který je chce najít s hořící lampou. Protože tma se má proměnit ve světlo, smutek v radost. Moudrý tedy počítá s příchodem noci, noci ve víře, noci v lásce, noci v životě.

V noci temnoty očekává světlo, v noci temnoty očekává to, co není na zemi.

V noci temnoty očekává to, co přesahuje lásku, v noci temnoty očekává milosrdenství.

V noci temnoty očekává Otce, který nás zachrání od zla, které člověk nosí v srdci.

V noci temnoty očekává Boha.

Moudrý očekává, (tuší) že očekávání Ženicha je větší než jeho vlastní.

A proč se těch pět panen stalo pošetilými?

Jejich chybou nebylo, že spaly, zaspaly i moudré. Jejich chybou bylo, že nečekaly na ženicha jako na přicházejícího. Myslely, že můžou z jeho příchodem disponovat. Zdálo se, že vědí, kdy přijde. Byly připraveny podle sebe, a ne na jeho skutečný příchod.

Možná ještě větší chybou bylo, že odešly. Vždyť ženicha vítalo jenom těch pět! Proto zmeškaly přípoj k svatební společnosti. Byly by jejich doutnající lampy katastrofou? Zřejmě by to bylo trochu trapné, možná by si toho veselá družina ani nepovšimla. Ty mladé dámy ale situaci viděly jinak: měly problém, jak budou vypadat s dohořívající lampou. Spíše počítaly s tím., že budou odsouzené na základě chybějícího světla než pro jejich nepřítomnost. Ale tady se spletly. Možná chceme být také perfektní. Nechceme udělat chybu, chceme vše správně vyhodnotit, splést se nepřichází v úvahu. Chyby se dělat můžou, akorát jediné chyby se člověk musí vyvarovat, totiž chybu nepřiznat.

Závěr příběhu o deseti pannách jde pod kůži, tedy je nepříjemný a provokující. Ale nabízí nám důležité impulsy:

- důvěřuj Bohu a zůstaň bdělý pro jeho požadavek. On není jenom laskavý a milosrdný, ale také vyzývavý a burčující Bůh, jenž chce být brán vážně a poslouchán, jenž se ptá, co jsme udělali z našich možností, a tím nás ruší v naší pohodlnosti a lhostejnosti

- děl se, jak můžeš, ale ne o odpovědnost za svůj život. Most přes řeku svého života si musíš postavit sám. Sám jsi zodpovědný za svůj život, a promarníš jej, jestliže jej sám nežiješ. Základní zaměření tvého života, osobní koncept, cíle, hodnoty, si nemůžeš vypůjčit. Ale můžeš zabránit své olejové krizi, k tomu, aby se u tebe nedostavil burn out — aby tvůj duchovní život pomalu vyhořel, abys svítil jen na šetřící plamen. Nikdo ti nemůže vzít nadšení a ukrást světlo Víry. Jestli využíváš čerpací stanice bohoslužby, modlitby, rozhovoru o bibli a víře, jestli kontroluješ stav oleje a zřizuješ rezervy, to také záleží jenom na tobě.

Jednoho moudrého starce se lidé zeptali na tajemství jeho života. On jim odpověděl: když stojím, tak stojím. Když jdu, tak jdu. Když sedím, tak sedím. Když jím, tak jím. Když mluvím, tak mluvím... tu mu skočili do řeči a řekli: To přece děláme také! Ale on jim odpověděl: ne, vy když sedíte, tak už stojíte, a když stojíte, tak už běžíte a když běžíte, tak si myslíte, že už jste u cíle...

To, že mnohé neumíme, není tak špatné.

Špatné je, že to nepřiznáme.

To, že mnohé nevíme, není špatné.

Špatné je, že to neuznáme.

Že máme své slabosti, není špatné.

Špatné je, že jsme slabí je vyznat.

Že děláme chyby, není tak špatné.

Špatné je, že se z nich neučíme.

Že jsme nedokonalí, není tak špatné.

Špatné je, že se za dokonalé považujeme.

Že jsou druzí nedokonalí, není tak špatné.
Špatné je, že od nich dokonalost vyžadujeme.

Že my a druzí jsme jen lidé, není tak špatné.
Špatné je, že na to pořád zapomínáme.

(autor neznámý)

(promluva k 32. neděli v mezidobí, sykl. A)

Daniel Peter Janáček O. Praem.

6. 11. 2005 Praha-Řepy

K ZAMYŠLENÍ

Na období svého dospívání rád vzpomínám, byla to doba naděje. Postupně se snižovala hrozba jaderné války a pukaly ledy, naděje ve svobodu rostla... I když, zatímco pan Gorbačov dělal výbornou práci pro dobro celého světa, u nás bylo přes pár počátečních nadějných signálů pusto a mrazivo. Dokonce musel v období už rozjeté perestrojky odejít Štrougal, který se pokoušel o alespoň nějaké trošku hlubší reformy.

Promiňte, ale připadám si po nedělním seznámení se s požadavkem na spolufinancování církve věřícími úplně stejně, jako tehdy. Zatímco papež František koná skvělé dílo a nekompromisně očišťuje církev od perverzních osob či od požitkářů, libujících si v luxusu, jakožto i od všelijakých tunelářů nebo nekompetentních leštičů klik.... Tak u nás, po loňském "hиту" - záměru více diecézí investovat do podivného investičního fondu (který naštěstí stihl zkrachovat předtím, než byly do něj nality všechny připravované peníze, ale bohužel až poté, co byla do něj dost vysoká částka nasypána), se objevil – pro mě neuvěřitelně podaný – požadavek na spolufinancování věřícími.

Začínám mít pochybnost, jestli někdo jen neopisuje, protože zatímco loni se ještě juchalo pro investiční fondy, letos se začínají vyžadovat příspěvky – samozřejmě bez jakékoli sebereflexe po prodělaném

zjevném selhání (audit prý dopadl skvěle, o tom, kolik peněz už by bylo ztracených, kdyby se pár statečných – a následně jsem přesvědčen i ostrakizovaných – lidí neozvalo, o tom se nemluví).

Ještě nedávno jsme mohli na Proglase slyšet skvělé pořady Na dřěň, které se věnovaly i podivným finančním praktikám a nemohly nechat nikoho na pochybnostech, jaké nepravosti se dějí a chystají. Tento cyklus je zrušen, tahouni pryč stejně jako třetina všech zaměstnanců rádia Proglas – někteří podle svého vyjádření odešli sami v přímé souvislosti, nedokázali pokračovat se ztracenou nadějí. Věří někdo oficiálnímu prohlášení, že cyklus prý bude obnoven a že pokud bude obnoven, že bude stejně přímý a pravdivý jako předtím?

Kdo chcete mít klid a nechcete si rušit pokoj, přispívejte... a počítejte s tím, že budete přispívat postupně víc a víc. K nestoudnosti současného požadavku/příkazu totiž patří i to, že není vůbec žádný příslib ani představený plán. Po jasném vyvrácení bludu, že na druhém konci světa bude bídný dělník v závadném prostředí pracovat, aby přes některý z investičních fondů přišly peníze na opravu našeho kostela a plat pana faráře, teď není představen žádný realistický plán, který by situaci v odpovídajícím rozsahu řešil – bez ohledu na to, že v této chvíli je peněz od státu stále ještě víc než dostatek. Jestli nedojde k rázné změně přístupu, peníze se v dnešní inflační době rozkutálí a bude opravdu těžko.

Promiňte, jestli je to důkaz mé malé víry i důvěry v člověka, ale nevěřím, že by lidé, kteří se zachovali takto nestoudným způsobem (jak říkal pan Werich, "historicky se znemožnili"), náhle prozřeli, uvědomili si co v době zdražování a spíše stagnace výdělků rozpoutávají a začali se chovat jinak a zodpovědněji, nebo nejlépe pozvali na svá rozhodovací místa ty, kteří upozorňovali na finanční nepravosti a různým způsobem pro to trpěli.

Proto prosím farníky, aby se podle svých možností pokoušeli současnou smutnou situaci změnit. Znamená to překročit práh, o kterém otevřeně

mluvil otec Bezák – on sám, když byl po jmenování biskupem seznámen s nesprávnými finančními praktikami, měl pochybnost, jestli zakročit... a rozhodl se poté, co osamělá a chudá zaměstnankyně biskupství tuto pochybnost neměla. Co poté následovalo, to už všichni víte.

Nemám patent na rozum a mohu se v dílčích věcech mýlit nebo je špatně podat. Ale věřím, že mi rozumíte, co mám na mysli. Věřím, že většina církevních zaměstnanců je poctivých. Pokud budou v budoucnu o hospodaření církve rozhodovat lidé nejen poctiví, ale i stateční, pracovití a odborně a obchodně na úrovni, není třeba mít strach.

Farník ze Štramberka

MÁ CESTA

Premýšlela jsem, jestli mám své myšlenky zveřejňovat. A nakonec jsem se rozhodla, že to odevzdám. Na přípravě na biřmování jsme dostali úkol napsat příběh o nás a Ježíši. Díky úkolu jsem si vše v sobě mohla urovnat a uvědomit. A tak vstupte do mého života s Ježíšem.

Mám veliké štěstí, že jsem se mohla narodit do úplně křesťanské rodiny s mamkou, tatínkem a bratry. S Ježíšem jsem se poprvé blízko poznala u křtu. A tak začíná náš příběh. Začátky mého křesťanského života byly náročné spíše pro mého tatínka, kterému jsem vždy v kostele usnula v náručí. Možná už od této chvíle jsem vnímala kostel jako bezpečné místo. Později, když jsem byla větší, tak jsem přešla z pasivního posluchače (spáče) k aktivnímu zapisovateli. Nejdříve jsem malovala obrázky. Potom jsem napodobovala mamku, která si zapisovala myšlenky pana faráře. Měla jsem to štěstí se potkávat s Ježíšem i v křesťanské škole a v křesťanském skautu, kde jsem si našla opravdové kamarády na celý život. Má víra byla taková dětská. Nejčastěji jsem se modlila, když mě něco těžkého čekalo. Později jsem v kostele ani nespala ani si nehrála na zapisovatele, ale snažila jsem

se poslouchat kázání. Často jsem mu nerozuměla. Začal covid a mohla jsme se dívat na mši z postele. Bylo pohodlné být v pyžamu. A jak se život začal vracet k normálu, já se do kostela už nevrátila. Můžete mít sebelepší výchovu a vzory, ale najednou pocítíte prázdno, že Bůh není. Moji rodiče mě do kostela nenutili a nevěděla jsem, že se za mě modlí.

A Bůh se stará. Potkáš v pravý čas ty správné lidi a dostaneš se do situací a ani nevíš, že tě ovlivňují. Asi to byla schola, kamarádi, lidé co věří a září. Nebo mamka, která ve všem vidí zázraky? Její ochota a láska, jako by mě skrze ni miloval sám Bůh. Ted' už nevím, kde a kdy se stal ten zlom. Ani nedokážu říct, jestli jsem na té správné cestě za Bohem, ale vím jistě, že v něho věřím. A najednou jsem zatoužila jít na mši. Myslím si, že ten největší krok jsem udělala na přípravě k biřmování. Konečně jsem mohla o Bohu s někým debatovat. Dozvídat se jak žijí s Bohem jiní. Najednou jsem viděla zázraky kolem nás. Ne, že by předtím nebyly, jen jsem je nevnímala. A když otevřu své srdce a zavřu pusy, tak si uvědomuji, jak je pro mě důležitý Bůh, rodina, přátelé a skaut. Víím, že se na vztahu s Ježíšem musím stále pracovat jako na každém vztahu. Bůh si mě našel a chci ho zvat do mého každodenního života. Víím, že se na něho mohu kdykoli obrátit. Můžu s ním mluvit i prosit. Kdo prosí, dostává. Ale i děkovat, protože je za co. Jít si pro svatě přijímání je pro mě veliká posila. Nedokážu slovy ani vyjádřit jakou radost a pokoj cítím. Víím, že mě Bůh miluje takovou, jaká jsem.

Chci z celého srdce poděkovat otci Martinovi a všem, kteří nás na biřmování připravovali. Děkuji také těm, kteří víru nežijete jen pro sebe, ale pro ostatní.

A nevzdávejte modlitby za ty, kteří nevěří.

E. B.

ŽIVOTOPISY SVATÝCH

GEMMA A GABRIEL

27. února církve slaví svátek svatého Gabriela od Bolestné Matky Boží, který měl po své smrti mimořádný vliv na duchovní cestu svaté Gemmy Galgani. Vše začalo tím, že Gemma četla životopis Gabriela (tehdy ctihodného)...

Historie svatých je vždy tak zvláštní, tak fascinující. Autor toho všeho je dokonalý spisovatel, který dokáže napsat krásné stránky plné zvrátů a živých svědectví o své lásce k člověku. V případě svatého Gabriela od Bolestné Matky Boží (1838-1862) a svaté Gemmy Galgani (1878-1903) se setkáváme se dvěma životy, které se prolínají; dva životopisy, které spojuje nit zvaná Bůh; a v pozadí těchto příběhů je Caritas, láska k bližnímu. Dva svatí, vzdálení v čase, ale ne v duchu, představují, že v Boží "logice" prostor a čas nehrají roli, protože On sám je Věčnost. A příběhy dvou mladých světců, vtisknuté do této Věčnosti, se dokázaly zapsat do dějin s neuvěřitelnou silou. Koneckonců zárodek jejich povolání a existence lze nalézt již v jejich jménech: Gemma a Gabriel. Gemma, drahokam, stejně jako vzácný minerál proslulý svou čistotou. Gabriel, z hebrejského jména Gavri'el, složeného z gebher, což znamená "muž" nebo "silná bytost", a El, což se překládá jako "Bůh": může tedy znamenat "muž Boží" nebo "silný muž Boží".

Nyní se však věnujme životopisům těchto dvou světců a začněme historickou skutečností, která nás přiměje zamyslet se nad jejich spojením. První skutečnost: Gabriel od Bolestné Matky Boží odletěl do nebe ve věku téměř čtyřiaadvaceti let (1862), tedy šestnáct let před Gemminým narozením (1878). Za druhé, mladá pasionistka byla prohlášena za svatou v roce 1920, tedy sedmnáct let po své smrti.

Gemma tehdy četla Gabrielův život, když byl ještě "jen" ctihodný. Četla ho a rozjímalá nad ním, ponořila se do životopisu tohoto mladého muže: a už tyto stránky mezi nimi vytvořily duchovní pouto. Gemma ho

prosila o ochranu na své duchovní cestě a žádala ho o pomoc proti ďábelským pokušením. Gemma si dokonce pořídila obraz budoucího světce a do svého deníku si zapsala: "Od toho dne, kdy můj nový ochránce, ctihodný Gabriel, zachránil mou duši, jsem k němu začala chovat zvláštní úctu: nemohla jsem v noci spát bez jeho obrazu pod polštářem a od té doby jsem ho začala vídat ve své blízkosti (tady to nedokážu vysvětlit: cítila jsem jeho přítomnost). Při každém činu, při každém špatném skutku, který jsem udělala, mi přišel na mysl bratr Gabriel a já jsem se skutku zdržela.

Pouto mezi nimi začalo být skutečně velmi silné. Pak se stalo něco mimořádného: díky přimluvě Gabriela od Bolestné Matky Boží se stal zázrak a Gemma se uzdravila. Příběh je následující: Gemma ve svých dvaceti letech začne pociťovat bolesti v těle kvůli zakřivení páteře. Kromě toho onemocněla meningitidou, po které dočasně ohluchla, a na hlavě se jí vytvořily rozsáhlé abscesy, až jí vypadaly vlasy. Stav mladé ženy se den ode dne zhoršoval. Nezbyvalo než doufat v modlitbu a Boží zásah.

O tehdejšího ctihodného Gabrielovi jí vyprávěla učitelka Giulia Sestini, která ji několikrát navštívila. Byla to také paní Sestini, která Gemmě poskytla několik obrázků a relikvií tohoto světce. Tehdy se budoucí světice svěřila pod ochranu svatého Gabriela. Začala nověnu. Dne 23. února 1899 si Gemma při modlitbě svatého růžence všimla přítomnosti svatého Gabriela. Toto vidění je v jejím deníčku vylíčeno těmito slovy: "Chceš se uzdravit?... modli se s vírou k Srdci Ježíšovu; každý večer, dokud neskončí nověna, budu sem za tebou chodit a budeme se společně modlit k Srdci Ježíšovu. 1. března byla nověna ukončena a milost udělena: Gemma byla zcela uzdravena.

Deník Gemmy Galganievé je hlavním zdrojem pro pochopení pouta mezi nimi. Popisuje jejich rozhovory, jejich výměnu důvěrných informací, jejichž jediným "tématem" byl Pán. Slova Deníku, epizody shromážděné na těchto stránkách vznešené poetické krásy, jsou nekonečně něžné. Dva mladí lidé se setkávají, jejich oči se setkávají

v jednom velkém pohledu, pohledu na Boha: je to jejich zvláštnost, můžeme to nazvat "Píseň písní", kde Milovaný a Milovaná mluví o jedině, nesmírné lásce k Bohu. Tento příběh má ještě jeden pozoruhodný rys. Mohlo by se zdát, že je to pouze estetické, a proto druhotné: každý, kdo stojí před jejich dvěma obrazy, si nemůže nevšimnout jisté podobnosti mezi oběma tvářemi. A koneckonců to ani nemůže být jinak: obě byly utvářeny Boží láskou, aby šířily jeho poselství. Jejich jedinečný "Kancionál" putuje po notách pentagramu vyznačeného božským perem Ježíše. Jednou z nejkrásnějších stránek je jistě případ dopisu napsaného Gabrielovi: Gemma jej předává svému andělu strážnému, poslovi slov a myšlenek adresovaných Gabrielovi: "Dnes tedy něco udělám: chci napsat vzkaz bratru Gabrielovi, pak ho předám andělu strážnému a budu čekat na jeho odpověď. A já jsem to udělala: napsala jsem velmi dlouhý dopis, vylíčila jsem v něm všechny své věci, aniž bych něco vynechala; pak jsem andělu strážnému řekla, že je tam a tam, , a kdyby ho chtěl... Dnes ve středu večer jsem ho dala pod polštář, a dnes ráno, když jsem vstala, mě nenapadlo se na něj podívat, protože jsem měla na mysli něco lepšího: odešel k Ježíši. (...) Jakmile jsem se vrátila, podíval jsem se a, zvědavá, dopis tam už nebyl. Říkám zvláštní, protože slyším, že ostatní říkají, že je to divné, ale mně to divné nepřipadá."

Gemmě samozřejmě nic z toho nemohlo připadat divné. Svatí mají jen jeden směr: Boží, a proto jsou zaměřeni na "věci nebeské", které nelze vždy vysvětlit poměrem "věcí pozemských". To je oxymóron svatosti.

Gemma zemřela ve věku pouhých 25 let, Pius XI. ji blahořečil v roce 1933 a Pius XII. ji kanonizoval v roce 1940, tedy dvacet let po Gabrielově kanonizaci. Obě Boží děti září ve věčné slávě, pokračují ve svém dialogu a promlouvají zejména k dnešním mladým lidem.

Anthony Tarallo

Pramen: La Nuova Bussola Quotidiana

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

neděle 12. 6. 2022, zleva: Vítek Jurák, Ondřej Sykala, Vojta Šenk

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, E.B., Ludmila Bajerová, Dominik David, Eva Davidová, Jana Machovská, Ludmila Petrášová, Karel Váňa

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 26. června 2022.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz. Další číslo vyjde předběžně v září 2022.